

Zeynep Madenci

- Őirler -

Yayın Tarihi:

23.04.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Akdeniz Güneşi

Akdeniz güneşi sıcaktır,
Yazı çekilmez..
Aşkın şarabı acıdır,
onu herkes içemez,
Ardına bakmadan gittin,
Gün batımı öksüz kaldı,
Ufukta parçalanmış cam kırıkları,
Seven sevdiğini incitmez,
Gören yürektir göz şahit istemez.
Sevginin gücü cesaretle buyur,
Küsmek kolay zor olanı gururunu yenmek.
Bize kalan sa sen yoluna ben yoluma,
Elveda demek.

Zeynep Madenci

Aşk

AŞK

Heybemde şiirsel sözler,
Sesin içimdeki dürtü.
Bir aşk şarkısı kulağında,
Makamı sana dair,
Eyy aşk sen ne güzel şeysin.
Mevsim sonbahar olsada,
Çılgın kış yağmurlarıyla,
İslanmak delicesine,
Üşümek kış soğuşunda,
ve sarılmak sana,
sıcaklığını hissedebilmek yüreğimde,
Eyy aşk sen ne güzel şeysin.
Her düşen yağmur damlacıkları
Senin adını fısıldıyor bak,
Aşk aşk aşk
Eyy aşk sen ne güzel şeysin.

Zeynep MADENCİ

Zeynep Madenci

Ayna Ve Su

AYNA VE SU

Suyun sesi şeffaflığında kaybolmuş,
Aynalara inat yansımış suya,
Kadının aşka davet eden yüzü.
Yazık olmuş aynaya,
Kıskanmış suyu, çatlamış boydan boya.
Kadın bir masal anlatmış,
Ayna ve su ağlamış.
Su sel olmuş sığmamış yatağına,
Ve ayna susmuş, su susmuş sonunda
Çünkü, zaman çalmış kadını,
Ayna ve su unutmuş adını.

Zeynep MADENCİ

Zeynep Madenci

Ben Kadınım

Güneş olur doğarım,
Yağmur olur yağarım.
Ben kadınım.
Kurak topraklarda çiçek olur açarım,
Gülüm, laleyim, sümbülüm
Ben kadınım
Yoktan var eder, yaşarım yaşatırım.
Ben kadınım
Dualarımla var olursun ,Sevgimle yar olursun
Ben kadınım
Gülerse yuzum
Sıcaktır sözüm
Ben kadınım
Güzelliktir adım
Sanki özenmiş de nurdan yaratmış Tan rım,
Ben kadınım
Bir kıvılcım yeter dünyayı yakarım
En kutsal davalara imzamı atarım
Zeynep MADENCİ

Zeynep Madenci

Bu Ülke Benim

B u güzel ülke benim ,cennetim herşeyim ,
Aşığım toprağına , havasına,suyuna
Bu topraklar da doğdu dedem ile ninem ,
Bu topraklarda doğacak torunlarım.
Denizi, dağları mis kokuyor bağları ,
Yurdumun her köşesi bereket ,
Bir güneş gibi doğdu cumhuriyet.
Atamızdan armağan .
Yüz yıllarca yaşayacak ,
Bekçisiyiz bu toprakların,
Kim göz dikerse eğer,
Yedisinden yetmişe göğsünü siper eder.
Hürriyet vaz geçilmez aşımız ,
Ekmek gibi su gibi,
Cumhuriyet yoldaşımız,
Kanımızın rengi dir bayrağımız,
Şehit dir altında yatanımız.
Cumhuriyeti biz kurduk,
Kanımızla yoğurduk ,
Emanettir atamızdan,
Söz verdik tüm cihana,
Var olduk, var olacağız,
Medeniyet ışığında ,
Cumhuriyet şimdi yuz yasında .
Dökülsede kanımız,okunurken ezanımız,
Ebediyyen söylenecek marşımız...

Zeynep Madenci

Cumhuriyet

CUMHURİYET

Yıl 1881 bir çocuk doğdu,
Mavi gözlü , sarışın adı Mustafa,
Kim derdiki,
O bir milletin kaderini çizecek,
Tarihe adını altın harflerle yazdıracak.
Kim derdiki,
Sonsuzluk ışığında ebediyyen yaşayacak.
Yedi düvele hükmedecek,
Bir milletin kaderini çizecek,
İşgal altındaydı bastığın topraklar
Kim derdiki,
Esaret zincirini kıracak
Mimarı olacak bu ülkenin ,özel komutan
Şahitdir, Anafartalar, cenkbayırılar
Onbeş yaşında asker oldu eli kınalı yavrular
Cephede kıran kırana savaştılar
Nice nefesler yok oldu
Bir nefes için,
Bir vatan kuruldu Adı Türkiye
Yıl 29 Ekim1923 yönetim şekli cumhuriyet
Medeniyet ışığında yaşayacak ilelebet...

Zeynep MADENCİ

Zeynep Madenci

Cumhuriyet Güneşi

Güneş doğacak dağların ardından,
Anadolu ses verecek cihana,
Bu vatan bizim yok ondan başka.
Irmaklar akarken çağlıyacak şelaler,
Boynu bükük kalmıyacak laleler.
Bir yiğit rehber olmuş bin yiğide,
Analar susmuş vatan sağolsun diye.
Zafer bizim vatan bizim,
İşte burası Türkiye.
Çocuklar atacak kahkaha,
Albayrağın gölgesinde,
Dualarla Allaha.
Cumhuriyet yüz yaşında,
Kalk milletim ayağa,
Kalmaz sabaha.
Cumhuriyeti ian edecek,
Bak geliyor Mustafa Kemal Paşa.
Zeynep MADENCİ

Zeynep Madenci

Çocuk

Patlayan bombanın sesi
Çocuk çığlığına karisti
Gozlerinde korkunun izi
Korkma çocuk tut ellerimden
Savaşın rengi kırmızı
Pembe hayallerin var senin
Esti gürlledi masallardaki dev
Yine rengarenk çizdiğin ev
Oyun oynuyor kızıl ordu,
Öldürmek ölmek oyunun adı.
Sus çocuk,ağlama bu bir oyun,
Pamuk prenses uyuyor
Kül kedisi aglıyor
Kurt yemiş kırmızı şapkalı kizi
Çiğlik çığlığa cocuklar
Oyun oynuyor kızıl ordu
Gözleri kör kulakları sagir
Duymuyor dünyanın lordu

Zeynep Madenci

Doktor

Bu hayat böyle geçer mi doktor,
Derdimi söylesem ummana,
Olur belki çaresi,
Ruhum aç, gönlüm tok
Bu hayat böyle geçer mi doktor?
Nice sevgilere balta vurduk,
kaderimizi yastık yaptık,
Nice bellere bel bağladık,
Bu hayat böyle geçer mi doktor?
Yalan dünyayı dost bildik,
kah ağlayıp kah güldük,
Bu hayat böyle geçer mi doktor?
Bir yanımız bağ bahçe,
Bir yanımız zehir zakkum.
Bu hayat böyle geçer mi doktor?
Dağlar ardında bir ses yankılandı,
sızladı ruhumda bir nefes
Görmek dokunmak değil,
Mesele hissetmek,
Bu hayat böyle geçer mi doktor?
Bir filmin galasındaız,
sanki oyuncular firarda,
kah düşer kah kalkarız.
hepsi yalan hepsi boş,
Bu hayat böyle geçer mi doktor?

Zeynep Madenci

Dünya Hali

DÜNYA HALİ
Güneşi verdim bulutlara,
Saklasın diye sonsuzluğa,
Göz kırptı ağladı bulutlar.
Geceyi gündüze verdim,
Ay ışığında mehtap oldu,
Denizde yakamoz,
Nehiri dağlara verdim,
Dağlar gururlandı heybetin den,
Nehirse cilveli edasıyla,
Kıvrım kıvrım aktı onu kucaklayan denize,
Dağlara inat.
Ey nehir, aktında ne oldu denize ,
Dağlarda yoruldun, denizde boğuldun,
Damla damla akan suyumdun ,
Ben sende hayat buldum.

Zeynep MADENCİ

Zeynep Madenci

Eyy Hayat

Yalancısın zalimsin,
Bir varsın bir yoksun,
Gerçekle hayal arasında,
Gizemli bir düş gibisin hayat.
Sevmeğe doyamadığım,
Yaşam denen bir düşte,
Seni aradım her gülüşte,
Ben seni sevdim hayat.
Yaradana şükredip,
Elveda derken ,
Suskun ömrüme,
Dargın olsam da yıllara,
Ben seni sevdim hayat.

Zeynep NADFENCİ

Zeynep Madenci

İçimdeki Ses

İÇİMDEKİ SES
Sevgiyi onadım,
Acıyı kutsadım bugün,
Nefreti saf dışı ettim
Kötülük mezhebinde,
İnsan sevgim öne çıktı,
Kızdım tüm evrene
Her canlıya hak verdim,
Hukuk mektebinde.
Bir el uzandı
Güller yağdı semadan
Dur dedi yaradan ,
Taçlandırdı hak sevgisi,
"İşte orda cennet" dedi,
Tanrının son elçisi.
Zeynep MADENCİ

Zeynep Madenci

İnsan

İnsana insan gerek
Birde kocaman yürek
Vicdanın yoksa eğer
Ne kadar secdeye koysan başını
kabey,i bin kere tavaf etsen
yaradanı anlamamışsan
insan değilsin sen insan
Dünyaya bakıpta ibret al
Dön birde aynaya bak
İnsana insan gerek
Birde kocaman yürek
Yaşamak bir savaş
Tut elimden arkadaş
Çiçekler açsın yüreğinde
Her çiçek bir umut olsun
İnsan yoldaşın olsun

Zeynep Madenci

Kara Bayram

Davamız karın doyurmak,
Davamız insan gibi yaşamak,
Alınterinin emeğe dönüşmesi ,
Davamız hak arama davası.
Bu bayram kara bayram,
İşçinin köf sevdası,
Emeğe el uzatan utansın,
Çileli ömründe,
Bir lokma ekmek için,
Elleri nasir tutan,
Onurlu kahraman.
Bak elleri kara,
Vurma elleri kırılması,
Önün elleri kara elleri nasir,
Aynaya bak görürsün,
Senin de yüzün kara yüreğin nasir.
Sil gözünün yaşını,
Bugün kara bayram,
Dik tut başını..

Zeynep Madenci

Kimbilir

Kimsin nesen bilemem,
Kimim, nasıl yaşarım bilemezsin.
İçimde ölü denizlerde boğulmuş bir kadın,
Umutsuz bir hayatın kör şairi,
Hatta dilsiz sağır,
Sessiz bir gemiyi bekler,
Gelmeyeceğini bile bile.
Öylesine yaşandı bitti
Ömür dediğin bir hikaye
Bileydim harcar mıydım seni
Plan program yapar,
Hatta projeler sunardım
Kader denilen o arsız
Kıskanırdı beni,
İşte o zaman yaşadım derdim
Belki kimbilir?

Zeynep Madenci

Korkma Çocuk

İyilik adın olsun insanlık soyadın,
Sevgi yumağın olsun ör onuilmek ilmek.
Çalışmak ayıp değil utanma çocuk
İlim sen seni bilmek ,insanlığa hizmet etmek,
Vicdanın ve mantığın amacı yaşatmak ve yaşamaksa,
Korkma çocuk ektiğin topraklar bir gün yeşerecek.
Sen salıncaklar kuracaksın o yeşilliğin üstünde
Laleler güller açacak burcu burcu kokacak dünya
Korkma çocuk ektiğin topraklar bir gün yeşerecek.
Zeynep Madenci

Zeynep Madenci

Küçük Kız

Tek tek düşüyor,
yaprak misali.
kötülüğün son demi,
İnsanlığın son hali,
Küçük bir kız çocuğu gülüyor,
Gelecekte habersiz.
papatyalar açmış eteklerinde,
En büyük mutluluk sanıyor şekerin tadını.
Yumurtadan çıkan sürpriz oyuncak sa ağlıyor
Halbuki bıraksalar büyüyecek küçük kız
Eteklerindeki papatyaları tac yapacak başına ,
Bense utanıyorum insanlığımdan,
Bırakın şeker yesin çocuklar,
Ağlamasın surpriz oyuncaklar,
onlarda yaşasın ,
solmasın eteklerindeki papatyalar. .
zeynep Madenci

Zeynep Madenci

Muamma

Zalim bir hastalığın pençesinde,
Kabullenmeyi öğrendik.
Aslında öğrenemedik,
Neden ben? sorusuna cevap aradık ,
Bir bilmece gibi muamma,
Sonu nerde biter bilinmez.
Esir aldın hayatımızı,
Genç yaşlı demeden,
Biz öyle gururluyduk ki,
Kimseye eyvallah etmezdik,
Sen bizi mahvettin parkinson.
Ama her zaman ayakta durmayı
Yine sen öğrettin parkinson.

Zeynep MADENCİ

Zeynep Madenci

Müjde

Yanık Ömer bir Türkü tutturmuş,
Şerife bacı ağıt yakar,
Nene hatun dövünür, top yok tüfek yok,
Kağnılar dile gelmiş "Vatan" diyor "vatan"
Yürekler sızım sızım sızlar ,
Dökülür inceden inceye,
Gözümde yaşlar,
Selam olsun Anadolu ya
Vatan ağlar,millet ağlar,tarih ağlar
Şehidimin son örtüsü dalgalanır da
Inceden inceye yürek dağlar.
Devrimler şaha kalkmış,
Cehalet bir canavar,
Vurgun yemiş yurdum, tükenmişken umutlar,
Koca tepeden meydan okuyor Atam,
Yedi düvel inliyor ayaklarının altında,
Bir diriliş öyküsü bu,
"Ordular Hedefiniz Akdeniz dir ileri" derken ,Dumlupınar da
Zafer vaad ediyor Atam sana,
"Ya istiklal ya ölüm" hedef belli,
Devrimler yaşıyor Sonsuzluk ışığında
Müjdeler olsun Yurduma,
Cumhuriyet yüz yaşında.....

Zeynep Madenci

Sessizlik

Sessiz bir günün ardından,
Issız bir geceye sarıldım,
Uykusuz sabahlara gem vurdum,
Düşlerim yarım kaldı,
Güneşini beklerken ay güldü bana,

Her sabah güne başlarken,
Yeni umutlar dizdim boncuk boncuk,
Yalnızlığa yürüdüm adım adım,
Sorana hiç söylemedim,
Yalnızlık benim adım.

Zeynep Madenci

Son Güfte

Gunes yavař yavař veda ediyor semaya,
Hayat durmuř umutlar tükenmekte,
Aęaęlar yapraklarından arınmış
Raks ediyor ęılınca
Rzgârın dilinde bir slow şarkı
Geçen yılları anlatıyor
Hüzünlü bir melodi eřlik ediyor ona
Ölüm çok çığlık yok,matem yok
Bir bilinmezlik içinde kabullendik kaderi
Dünyayı dinliyorum sessiz sedasız
Son güfte szn bittięi yerde,
Anı yaşıyorum, dönüm yok yarınım yok
Gecenin kör bir yerinde .

Zeynep Madenci

Son Ninni

SON NİNİNİ

Halka ihanet hakka ihanettir,
Vur kazmayı Ayşe bacı,
Akşama daha çok var.
Emek senden ekmek benden,
Ürün kıraç tarladan.
Vur beline kazmayı,
Toprağın karabağrına, Yeşersin fidanlar.
Elazığ' da gakköşlar
Erzurum'da dadaşlar
İzmir 'de efeler
Birlik olsun halay çeksinler,
Sonra efe çıksın Zeybeğın dibine vursun,
Bre hayde, ağlamasın doğurduğın bebeler
Atamın çizdiğı yolda,
ilim irfanla buyusun ,
Birer fidan olsun, meyve versin,
Ağlamasın beşikteki bebeler.
Öğrensın doğruyu güzeli iyiyi,
Unutmasın anasının söylediğı son ninniye
Zeynep MADENCİ

Zeynep Madenci

Sonbahar

SONBAHAR
Gün ışımak üzere,
Sabaha üç var.
Mevsim güz yani sonbahar,
Ağrıların dinginliğinde bir nefes,
Kucak açmış bahara,
Bahar ise feryat ,figan edepsiz,
Gel de dinleme,Ruhumu acıtan ,
Kemanın ağlayan sesini,
Ömür dediğin ,
Sonu mutsuz biten bir masal.
Bitmeyecek sanırsın,
O da biter bir gün.
Yaşamak bir şanssa,
İstedığın kadar zorla,
Olmak yada olmamak,
İşte burası son durak.

Zeynep MADENCİ

Zeynep Madenci

Şiir

Şiir yazıyorum uzaklara bakarak,
Sözcükler dans ediyor ufukta,
Susmuş dünya beni dinliyor,
Sustum düşünüyorum
Biraz sonra erken gelen bahar,
İlham verecek şiirlerime,
Güneş gibi doğacak sözcükler yüreğime,
Duygular konuşacak,ben dinleyeceğim.
Belki hüzün ,belki neşe,belki keder,
Anlatacak benliğimdeki ben
Sonra ne mi olacak?
Seni ne çok sevdiğim gelecek aklıma,
ve sonra kaybolacağız anılarda
Sen ve ben,ben ve sen...

Zeynep Madenci

Umut Yolcusu

Hayatımız bir cerrahın elinde,
Umuda yolculuk var, biletler bende
Hangi gemi sevdaya gider kaptan,
Denize anlattım derdimi ,
oda benden dertli..
Dalgalandı delice,
Kör sevdalara yansıdı güzelliğim,
Ulaşamadım, hepsi bir midyenin içinde
"Kader" dediler
Döndüm dağlara "ses ver" dedim
"Tanrı" dediler"
"Nerde" ? dedim
Aşk koynumda sakladım sandım,
İnci tanesiymiş meğer ulaşamadım.

Zeynep Madenci

Uyanış

Ben Mübadil torunuyum,
Bizimle Yürüdü medeniyet,
Atam ın izinde giderim elbet,
Nankörlük kanımda yok,
Mevzu Vatan sa
Şeref, namus, özgürlük,
Uğrunda ölünecek en güzel değer
Nice yiğitler can verdi yoluna
"Egemenlik kayıtsız şartsız Ulusundur"
Diyen Atanı sakın unutma
Silkelen Ulusum susma,
Bu hürriyet savaşında son kale
Sarı zeybek yaşıyor damarımda
Yeniden hayat verdim ben bu toprağa
Hey bre ,durma kalk ayağa...
Seni çağırıyor koca tepeden
Koca yurekli, ölümsüz Adam..

Zeynep MADENCİ

Zeynep Madenci

Ürkek Kuş

Ben ürkek bir kuşum,
Özgürlüğü unutmuşum,
Düşüncelerimse vasat
İdeallerimse boş
Hayallerimse loş
Hayatımsa karanlık bir koğuş
Ne devrimler gördüm,
cesaret kokan
Ne devrimler gördüm,
Ölümü hiçe sayan
Kalk uyan diyor Anıt tepeden
Cehalet perdesini yırtan adam
Bir zamanlar bu topraklar ağlarken
O güneş gibi doğdu.
Toprağın karabağrından
Yoktan var etti, işte onun adı vatan
Devrimler küllerinden yeniden doğar
Ateş olur ışık saçar
Yeterki sen inan.

Zeynep Madenci

Vatan Sevdası

Anıt tepede bir ışık yanar,
Özgürlük ve Bağımsızlık meşalesi,
Ülkemin vazgeçilmezi.
Anıt tepeden bir ses yükselir,
Yedi düveli inim inim inletir,
Bir ulusun geleceğini çizer,.
Mavi gözlü dahi adam
Der ki"ya istiklal ya ölüm"
Mevzu vatan sevdası,
Neylesin yavuklusu
Kaşları kömür karası
Şehit mi düştün Mehmet'im
Anan evde seni bekler
Günü güne ekler
Bilmez ki kınalı kuzusu
"Vatan" demiş son arzusu

Zeynep Madenci

Vefasız

Barbekülü evin ışıkları yanarken..
Seninle Balkonda dalgaların sesiyle,
Güneşin batışını seyretmek vardı.
Bırakmadın vefasız ne hayallerim vardı,
Saçlarımıza ak düşecekti,
Yüzümüzde hayatın çizgileri
Ben sana bir bardak çay sunacaktım
Bırakmadın vefasız ne hayallerim vardı
Palmiyeli evin bahçesinde
Güller aççaktı sonra hanımeli
Torunlarımız koparsın diye
Bırakmadın vefasız ne hayallerim vardı
Sonra söz verecektik birbirimize
Ayrılık yok diye,
Bırakmadın vefasız ne hayallerim vardı.
Zeynep MADENCİ

Zeynep Madenci

Zaman

Zaman
Zaman ayağımın altından kayan bir cevher,
Hayatı algılamak sevmekten geçer.
Yağmurun sesini dinle bak,
Sana anlatır tüm sırlarını,
Güneşin doğuşu, toprağın kokusu,
Bazen sürpriz yapar gök kuşağı,
Zaman ayağımın altından kayan bir cevher,
Sımsıcak geçen bir yaz günü,
Kana kana içilen su,
Gölgesinde serinleten koca çınar,
İşte mutluluk bu.
Sevgilinin dizinde şehveti unutup,
Bir aşk şarkısıyla uyumak,
Onu her gördüğünde
Aynı heyecanı duymak.
Sevgiyi hissedebilmek
Yüreginin en dibinde
Var olmak hissedebilmektir
Hissettiğın kadar insansın demektir
Hayatı algılamak bir çocuğın gülüşünde
Yada bir köpeğın gözlerinde
Hissedebilmek en derinden
Rüzgarın sesiyle raks eden yapraklar,
Penceremden gelen en güzel nağme,
Uykumun en güzel yerinde,
Bir kış masalı düşünme.
Zaman ayağımın altından kayan bir cevher,
Yaşadım yaşıyorum,
Bir nefes ol gel yeter.

Zeynep MADENCİ

Zeynep Madenci